

anvende Rug og Hvede samt Produkter heraf til Fodring. De fastsatte Maksimalpriser paa Brødkorn vilde ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget yde det kornsælgende Landbrug en rimelig Pris i Forhold til Produktionsomkostningerne for Brødkorn, men for det kornkøbende Landbrug — ikke mindst i store Dele af Midt- og Vestjylland, hvor Kornhøsten paa Grund af Sommerens Tørke blev meget ringe — var Stillingen langt vanskeligere, idet denne Del af Landbruget for at opretholde den sædvanlige Produktion var nødt til at købe Ombytningskorn, og Priserne for Majs laa over Maksimalpriserne paa det afleveringspligtige Brødkorn. § 2 gaar derfor ud paa, at der for indført Foderkorn ydes et *Fragttilskud*, som blev anslaaet til at ville udgøre 2,5 Mill. Kr. for Tiden indtil 31. Januar 1940. Man fandt denne Form for Støtte naturlig, da det særlig var de forøgede Udgifter til Krigsforsikring og Fragt, der havde fordyret Majs.

Forud for Lovforslagets Fremsættelse var gaaet langvarige *Forhandlinger* mellem Repræsentanter for Regeringen, Landbrugsorganisationerne og Partiernes. Disse Forhandlinger, der foregik under forskellige Former, indledtes straks efter, at den faste Sterlingkurs var blevet forladt, og førte bl. a. til, at en Delegation blev sendt til England for at søge Priserne for Landbrugets Eksportvarer forhøjet. Efter at flere andre Planer havde været overvejede, fremsatte Landbrugsministeren paa et Møde den 24. Oktober 1939 et Forslag, hvorefter Landbruget gennem Billiggørelse af Foderstofimporten, Forhøjelse af Smørprisen og Støtte til Flæskeproduktionen skulde have Erstatning for dets Indtægtsnedgang som Følge af Sterlingkursens Fald. Dette Forslag ansaa Landbrugsraadet ikke for tilfredsstillende, idet Husmandsforeningernes Repræsentant, der endnu paa det Tidspunkt havde Sæde i Raadet, dog erklærede sig villig til at forhandle videre med Regeringen paa det skitserede Grundlag. Det konservative Folkeparti kunde heller ikke antage Regeringens Tilbud, som det oprindeligt forelaa, men efter fortsatte Forhandlinger udformedes det Lovforslag, som derefter blev fremsat af Landbrugsministeren, og som paa Forhaand havde Tilslutning fra saavel Husmændene som Det konservative Folkeparti.

Under Sagens første Behandling i *Folketinget* tog *Brorsen* paa Venstres Vegne Afstand fra Lovforslaget, navnlig fordi det accepterede den lavere Sterlingkurs, og fordi det ikke gav Landbruget Erstatning for Tiden fra 1. September og indtil Lovens Ikrafttræden. Over for sidstnævnte Indvending gjorde Landbrugsministeren gældende, at man ikke havde villet give Loven tilbagevirkende Kraft, da Formaalet med den var at sikre, at Produktionen blev opretholdt i den